

[Alfred Jensen.]

gaar i den Retning, som vi mener er den rigtige — med Undtagelse af Kontingentforhøjelsen —, mener vi dog ikke, at dette Lovforslag tilfredsstillende de Ønsker og de Forventninger, som Befolkningen, og især de gamle, har nærret til det.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Regeringspartierne for deres ubetingede Tilslutning til det Lovforslag, vi her behandler. Jeg skal til de øvrige Ordførere gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger, idet jeg ikke skal kunne ind paa en alt for dybtgaaende Undersøgelse og Drøftelse af de forskellige Problemer, der er blevet rejst. Der skal jo nedsættes et Udvalg til Behandling af Sagen, og der vil der blive al Mulighed for baade at stille Spørgsmaal og at faa disse besvaret, for saa vidt det er muligt inden for en rimelig Tid at besvare dem og ogsaa faa foretaget de Drøftelser, der nødvendigvis maa foretages i et saadant Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente at kunne slaa fast, at det er første Gang, Ministeriet siger til Befolkningen — siger det gennem de Bemærkninger, der nu ledsager dette Lovforslag —, at Regeringens Beskæftigelsespolitik er brudt sammen. Jeg tager bestemt Afstand fra det ærede Medlems Udtalelse. Jeg skal ikke gentage det Foredrag, jeg i anden Anledning og ved Behandlingen af et Lovforslag, hvor det i og for sig heller ikke hørte hjemme, holdt forleden Dag her i dette høje Ting. Der er jo visse Ting, der gaar igen ved Behandlingen af alle mulige Lovforslag her i dette høje Ting. Jeg skal ikke lade mig lokke ind paa en Diskussion paa den Linie, men kun sige, at det ærede Medlem er ikke i Stand til at præstere noget som helst Bevis for, at Regeringens Beskæftigelsespolitik er brudt sammen.

Det ærede Medlem har jo ved anden Anledning, naar det ærede Medlem har haft Brug for det, været med til at paastaa, at vi gennem den Politik, Regeringen fører, skaffer Byerhvervene en, alt for voldsomt forøget Beskæftigelse, og man har ikke nogen som helst Sandsynlighed for, at Landbruget vilde være i Stand til ved nogen som helst anden Beskæftigelses- eller Handelspolitik at skaffe Beskæftigelse til paa langt nær det Antal Mennesker, som Regeringen ved sin Beskæftigelsespolitik i alt Fald har skaffet Mulighed for Arbejde i Haandværk og Industri.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa hele dette Problem, men kun protestere

mod det ærede Medlems Udtalelser. Regeringen siger ikke gennem dette Lovforslag, at Beskæftigelsespolitikken er brudt sammen. Regeringen konstaterer det Faktum, at det efterhaanden bliver vanskeligere og vanskeligere for ældre Arbejdere at komme ind paa Fabrikkerne, og det er ikke en Bevægelse, som er begyndt i de sidste Aar; det er en Bevægelse, vi har kendt gennem en hel Del Aar. Nu siger det ærede Medlem, at det er et Principbrud, der her foregaar. Men det ærede Medlem har selv været med til i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg vedrørende Sociallovene at forhandle om Problemet, hvor det var rejst fra Ministeriets Side paa den Maade, at man spurgte Udvalget, om man ikke fandt det rigtigt, at arbejdsløshedsforsikrede, der var fyldt 60 Aar, som havde optaget hele deres Understøttelse og ingen Udsigt havde til paa ny at faa Arbejde i deres Fag, fik Adgang til at faa Aldersrente paa samme Maade som de Medborgere, der i Henhold til den gældende Lovgivning undtagelsesvis kan faa Aldersrente fra det 60de Aar, og hertil har Flertallet i Udvalget sagt ja, det fandt man i og for sig rigtigt.

Samtidig har man peget paa, at der uden for de forsikredes Kredes var en Mængde Mennesker, hvem det ikke var gaaet meget bedre end de forsikrede, og som derfor vilde blive forurettet, hvis man gav de forsikrede en Fortrinsstilling. Og hvordan ser det ud nu i Øjeblikket med Hensyn til Antallet af dem, der efter den gældende Lovgivning har faaet Undtagelsesretten til at faa Aldersrente før det 65de Aar?

Ca. 8 000 ud af ca. 32 000 Medborgere, der er i de Aldersklasser, har faaet Adgang til Aldersrente, hvorved man kun har brugt det ene Led af Lovbestemmelsen, nemlig det, der siger, at de paagældende skal paa Grund af Sygelighed og Svaghed være ude af Stand til at ernære sig selv paa fyldestgørende Maade, medens man ikke har brugt det andet Led i den samme Lovbestemmelse, der siger, at man kan tilkende saadanne Ret til Aldersrente, ogsaa naar andre særlige Omstændigheder er til Stede. Altsaa, ved den begrænsede Fortolkning, der gennem hele Lovens Levetid har været anvendt af Ministeriet, og som jeg ikke har fundet Anledning til at ændre ved, da jeg begyndte at overveje Problemet om at foretage en Nedsættelse af Aldersrentalderen, er man naaet til, at over 8 000 er kommet paa Aldersrente. Hvis man havde anvendt det andet Led og derved kunde have taget dem med, der af en eller anden særlig Grund